

Griffinummer 187 /2018
Datum van uitspraak 22 JANUARI 2018
Notitienummer parket DE66.RW.500600/15/SW2

**Rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen
afdeling Dendermonde
strafzaken**

Vonnis

D13M kamer

Aangeboden op

OPENBAAR MINISTERIE

BEKLAAGDE

291

verkoopster, geboren te op
wonende te

⇒ Ter terechtzitting van 20 november 2017 vertegenwoordigd door mr. R. Lambrecht, advocaat te Waasmunster

1. TENLASTELEGGINGEN

A.

Bij inbreuk op artikel 102bis §9 1° van het decreet d.d. 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, de verplichtingen bedoeld in artikel 92 § 3 1° niet te hebben nagekomen, namelijk als huurder van een sociale huurwoning de wijziging van de personen die de sociale huurwoning op duurzame wijze betrekken, niet onmiddellijk aan de betrokken verhuurder te hebben meegedeeld

meer bepaald niet aan de verhuurder te hebben gemeld dat de sociale huurwoning gelegen te niet werd bewoond, waardoor zij als zogenaamde alleenstaande bewoonster een hogere invaliditeitsuitkering kon genieten

Te in de periode van 01.01.2008 tot 28.05.2015

B.

Bij inbreuk op artikel 102bis §9 1° van het decreet d.d. 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, de verplichtingen bedoeld in artikel 92 § 3 2° niet te hebben nagekomen, namelijk als huurder van een sociale huurwoning in de sociale huurwoning niet zijn hoofdverblijfplaats te hebben en er niet gedomicilieerd zijn

meer bepaald haar hoofdverblijfplaats niet te hebben gehad in de sociale huurwoning gelegen te waardoor zij als zogenaamde alleenstaande bewoonster een hogere invaliditeitsuitkering kon genieten

Te in de periode van 01.01.2008 tot 28.05.2015

* * *

2. PROCEDURE

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 20 november 2017.

G

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde het Openbaar Ministerie en de aanwezige partijen.

Op dinsdag 22 maart 2011 vond er volgens het dossier een gesprek plaats tussen beklagde en de verantwoordelijken voor de gewestelijke maatschappij voor woningbouw. Hiervan werd echter geen PV opgesteld en betreft dus geen verhoor. Beklaagde was in de mogelijkheid om voor dit gesprek een advocaat te consulteren. Voor het verhoor van 18 april 2016 werd beklagde schriftelijk uitgenodigd en heeft ze effectief een advocaat geconsulteerd. Beklaagde ontkent trouwens in haar verhoor de feiten en verwijst veelvuldig naar de met haar advocaat opgestelde brief.

3. BEOORDELING OP STRAFGEBIED

3.1. De feiten

Op 27 mei 2014 ontving het Agentschap Inspectie RWO - afdeling Toezicht een e-mail van de sociale huisvestingsmaatschappij (hierna: SHM) 'Gewestelijke Maatschappij voor Woningbouw' te met het verzoek te onderzoeken of er sprake was van domiciliefraude overeenkomstig artikel 92 van de Vlaamse Wooncode bij beklagde huurder van de sociale woning te en dit sinds

Uit de e-mail van de SHM bleek dat de maatschappij al eerder vermoedens van domiciliefraude had op basis van volgende elementen.

- Naar aanleiding van een rondgang in de straat wan betrokkene tijdens het najaar 2005, had de een groot vermoeden dat de woning nauwelijks bewoond werd. Beklaagde werd dan ook een eerste maal schriftelijk uitgenodigd op de burelen van de SHM voor een gesprek op 18.10.2005.
- Enige tijd na de inhuurname meldde een nieuwe huurder aan de dat beklagde daar nooit was. Daarop werd het dossier op 3 december 2010 doorgegeven aan de gemeente voor verder gevolg. Dit dossier werd nader onderzocht door de lokale politie en die kwam tot de vaststelling dat de betrokkene de sociale woning niet bewoonde. De lokale politie baseerde zich hiervoor op verklaringen van meerdere mede-bewoners van het appartementsgebouw, die stelden dat beklagde vrijwel nooit in het appartement aanwezig was, en er enkel wal post werd opgehaald. De politie stelde dat er quasi geen verbruik van water, gas en elektriciteit was tussen 02/02/2011 en 28/02/2011.
- Op basis van deze vaststellingen werd mevrouw opnieuw schriftelijk uitgenodigd op de burelen van de voor een gesprek op 22 maart 2011. Mevrouw verklaarde toen dat ze vaak bij haar ouders verbleef omdat ze epilepsie zou hebben en verzorging nodig had. De wees mevrouw op haar huurdersverplichtingen, namelijk dat ze verplicht was in de woning te verblijven. Ze zou toen verklaard hebben dal ze haar huurdersverplichtingen zou nakomen.

Uit de door de afdeling toezicht opgevraagde verbruiksgegevens blijkt het volgende:

Elektriciteit (normaal verbruik dagmeter 600 kWh per jaar, nachtmeter 900 kWh per jaar. Totaal: 1500 kWh /jaar: bron: www.vreg.be):

- in de periode 12/04/2011 - 19/04/2012 is er een verbruik van 161 kWh;
- in de periode 19/04/2012 - 05/04/2013 is er een verbruik van 138 kWh;
- in de periode 05/04/2013 - 14/04/2014 is er een verbruik van 118 kWh;
- in de periode 14/04/2014 - 08/09/2014 is er een verbruik van 30 kWh.

Gas (normaal verbruik = 2.326 kWh per jaar voor koken en warm water. 23.260 kWh per jaar voor verwarming en ander gebruik, bron: www.vreg.be):

- in de periode 12/04/2011 - 19/04/2012 is er een verbruik van 5.317,7 kWh;
- in de periode 19/04/2012 - 05/04/2013 is er een verbruik van 6.511,34 kWh;
- in de periode 05/04/2013 - 14/04/2014 is er een verbruik van 5.647,57 kWh;
- in de periode 14/04/2014 - 08/09/2014 is er een verbruik van 113,43 kWh;

Water (normaal verbruik- 43 m³ per jaar (120 liter dag). In de periode 31/03/2004 (start waterleveringscontract) 6/08/2014 is er een verbruik van 2 m²

Beklaagde geniet een invaliditeitsuitkering. De gezinstoestand heeft rechtstreeks invloed op het bedrag van de uitkering. De invaliden worden voor de bepaling van de uitkering opgedeeld volgens hun gezinstoestand: samenwonenden met gezinslast, alleenwonende en samenwonenden zonder gezinslast. De uitkering voor een alleenstaande is hoger dan de uitkering voor een samenwonende.

Bij controle van de KSZ-gegevens van beklaagde op 9 februari 2015 werd vervolgens vastgesteld dat er sedert 22 januari 2015 bij betrokkene een tijdelijk adres stond vermeld, namelijk waar en gedomicilieerd zijn. Op 27 februari 2015 ontving het Agentschap Inspectie RWO - afdeling Toezicht vervolgens een e-mail van de met de melding dat beklaagde haar woning heeft opgezegd. Uit de opzegbrief blijkt dat het appartement uiterlijk op 29 mei 2015 terug ter beschikking van de zal zijn. Uit raadpleging van de Kruispuntbank Sociale Zekerheid op 20 maart 2015 is gebleken dat Beklaagde op heden nog steeds gedomicilieerd is in de sociale woning gelegen te Hel. Het tijdelijk adres wordt niet langer vermeld.

Bij verder onderzoek door de lokale politie blijkt het volgende. Onafhankelijk van elkaar zijn er twee vaststellingen gedaan te

- In 2011 is een vaststelling gedaan door wijkinspecteur Het resultaat van zijn onderzoek was dat de genaamde niet woonachtig is in de Deze vaststellingen zijn gedaan aan de hand van de meterstanden en een buurtonderzoek.

- In de periode van 8 december 2014 tot 16 december 2014 is er een nieuw onderzoek gestart door wijkinspecteur [naam] Dit op vraag van de woningmaatschappij en de gemeente [naam] Uit zijn onderzoek is niet alleen gebleken dat [naam] niet woonachtig is op haar adres maar dat zij feitelijk woonachtig is bij haar ouders te [naam] Haar beide ouders zijn in leven. Haar ouders hebben toen verteld aan inspecteur [naam] dat zij haar eigen slaapkamer heeft bij hen en dat zij liever zouden hebben dat zij daar woont wegens haar medische aandoening. Naar aanleiding van zijn onderzoek heeft inspecteur [naam] een voorstel tot ambtshalve inschrijving gedaan bij haar ouders te [naam]. Dit is echter niet doorgegaan na een persoonlijk overleg van gemeentebestuur [naam] met [naam]. Er is toen voorgesteld dat de ambtshalve inschrijving wordt geschrapt als zij haar huur zelf opzegt. Dit is toen effectief gebeurd. Inspecteur [naam] heeft aangesproken met betrekking tot zijn vaststellingen. Zij heeft mondeling toegegeven dat zij inderdaad woonachtig was bij haar ouders maar om persoonlijke redenen dit niet wou.

De meterstanden van het appartement van beklagde op 20 maart 2015 zijn de volgende:

Water : 2
Gas: 916
Elektriciteit dag : 189
Elektriciteit nacht : 169

Opvallend om te weten is dat alle meterstand begonnen zijn op 0 in 2004 wanneer beklagde in de woning is getrokken.

Beklagde ontkent in verhoor de feiten.

- Ze heeft al meer dan 10 jaar een relatie met [naam]
- Ze heeft epilepsie. Ze geniet hierdoor van een invaliditeitsuitkering.

3.2. Grond van de zaak

Het bij artikel 6.1 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden gewaarborgde recht op een eerlijke behandeling van de zaak houdt in dat de beslissing op de strafvordering melding maakt van de overwegingen die de rechtbank van de schuld of onschuld van de beklagde hebben overtuigd en dat zij minstens de voornaamste redenen aangeeft waarom de tenlasteleggingen al dan niet bewezen worden verklaard, ongeacht of een conclusie wordt ingediend. Het recht op een eerlijke behandeling van de zaak houdt in dat, ook bij ontstentenis van een conclusie, de beslissing omtrent de schuld met redenen wordt omkleed (Cass. 8 juni 2011 (P.11.0570.F), N.C. 2012/2, 170-171 en AC 2011, nr. 391, Cass. 29 mei 2012 (P.11.2037.N), N.C. 2013, 131-132). De rechter voldoet aan deze verdragsrechtelijke verplichting door vast te stellen dat de beklagde de gegrondheid van de strafvordering niet betwist of door de concrete redenen te vermelden, zij het op beknopte wijze, die hem hebben overtuigd van zijn onschuld of schuld (Cass. 5 juni 2012 (P.11.092.N), N.C. 2013, 132 (met noot L. HUYBRECHTS) en Cass. 23 oktober 2012 (P.2012.0300.N)).

Conform artikel 92, §3, 1° en 2° van de Vlaamse Wooncode – in de versie van toepassing op het moment van de feiten – is de sociale huurder verplicht de sociale huurwoning te betrekken, in voorkomend geval samen met de aan hem toegewezen minderjarige kinderen. Iedere wijziging van personen die de sociale huurwoning op duurzame wijze betrekken, moet onmiddellijk aan de betrokken verhuurder worden meegedeeld. Hij of zij dient daarenboven in de sociale huurwoning zijn of haar hoofdverblijfplaats te hebben en er gedomicilieerd te zijn.

Uit de objectieve elementen van het strafdossier en meer bepaald de meterstanden van de sociale huurwoning, blijkt overduidelijk dat beklaagde nooit in deze huurwoning verbleef en zich bijgevolg schuldig maakte aan de tenlasteleggingen A en B. De eventuele intenties van beklaagde – o a. de bedoeling om al dan niet een hogere invaliditeitsuitkering te kunnen genieten – zijn niet van belang bij de beoordeling van de tenlasteleggingen A en B. Het staat immers vast dat beklaagde de sociale huurwoning niet op duurzame wijze heeft betrokken en de woning niet als hoofdverblijfplaats heeft bestemd, waardoor haar schuld aan de feiten van de tenlasteleggingen A en B vaststaat.

3.3. Straftoemeting

De feiten A en B in hoofde van beklaagde zijn gepleegd met eenzelfde strafbaar opzet, zodat conform art. 65, lid 1 Sw. slechts één straf dient te worden opgelegd, nl. de zwaarste.

De straf moet worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van beklaagde zoals die blijkt uit haar strafrechtelijk verleden, gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover de rechtbank gekend. Niettemin dient de straftoemeting niet enkel de vergeldingsbehoefte te dienen, doch moet deze ook oog hebben voor de algemene en speciale preventie. De sanctionering moet dan ook van aard zijn de beklaagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken.

De feiten zijn ernstig. De door beklaagde op de sociale reglementering gepleegde inbreuk is objectief gezien ernstig. Beklaagde heeft immers nagelaten aan het de sociale huisvestingsmaatschappij haar correcte leefsituatie mee te delen, waardoor zij een sociale woning ter beschikking kreeg, die ze echter nooit betrok. Dit is een duidelijk en ernstig geval van sociale fraude dat het stelsel van de sociale zekerheid zelf ondermijnt. Doordat beklaagde ten onrechte van een sociale woning geniet, lijdt het sociaal systeem verlies wat enkel kan worden gecompenseerd door het verhogen van bijdragen of het verminderen van uitkeringen en tegemoetkomingen. Aldus brengt beklaagde haar gedrag schade toe aan de hele samenleving. Tegen het gedrag van beklaagde dient streng te worden opgetreden.

Beklaagde heeft een blanco strafregister.

Een geldboete van 500 euro komt de rechtbank gepast voor. Hiervan wordt de helft met uitstel toegestaan voor een proeftermijn van drie jaar. De rechtbank is van oordeel dat deze straf aan de beoogde preventieve en repressieve doelen tegemoet komt.

A

Om precies van aard te zijn de beklagde de ernst en de draagwijdte van haar fouten te leren inzien alsook als duidelijke waarschuwing die haar ertoe moet aanzetten in de toekomst haar verantwoordelijkheid ernstiger op te nemen, kan deze straftoemeting, met betrekking tot de geldboete, niet op een mildere wijze worden toegepast. Een grotere mildheid betonen zou trouwens getuigen van een permissiviteit die niet langer van aard zou zijn de beklagde aan te zetten tot meer zin voor verantwoordelijkheid en discipline en tot het respecteren van de regels van de Vlaamse Wooncode.

De bijdrage bedoeld in artikel 29, tweede lid, van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, heeft een eigen karakter en is geen straf, zodat op die bijdrage bijgevolg artikel 7 EVRM en artikel 2 Strafwetboek niet van toepassing zijn; de verhoging van de opdecimen waarmede deze bijdrage moet worden vermeerderd, gaat dan ook in vanaf de inwerkingtreding van de wet die ze voorschrijft, ongeacht het tijdstip waarop het misdrijf is gepleegd. Met ingang van 1 januari 2017 werd in artikel 1, eerste en tweede lid van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten het woord vijftig vervangen door het woord zeventig. Deze nieuwe opdecimes, ongeacht of ze nu hoger of lager zijn moeten vanaf hun inwerkingtreding onmiddellijk toegepast worden op de bijdrage voor het slachtofferfonds, ook al wordt deze opgelegd bij een veroordeling wegens feiten gepleegd vóór de inwerkingtreding van de wetsbepaling die de nieuwe opdecimes invoerde.

4. BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

Omdat de door de beklagde gepleegde misdrijven mogelijk schade hebben veroorzaakt, houdt de rechtbank de burgerrechtelijke belangen ambtshalve aan, in toepassing van artikel 4 V.T.Sv., zoals gewijzigd bij artikel 2 van de Wet van 13 april 2005 (B.S. 03.05.2005).

5. TOEGEPASTE WETTEN

De bijzondere wetten zoals vermeld in punt 1. Tenlasteleggingen;
Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;
Wetb. van strafvordering, art. 162, 182, 184, 185, 189, 190, 190ter, 194, 195;
Strafwetboek, art. 2, 38, 40, 65, eerste lid;
Wet van 5 maart 1952, art. 1, gew. programmawet d.d. 24.12.1993, art. 1; gew. art.36 Wet 07.02.2003; Art. 2 en 3 van de Wet van 28.12.2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (B.S. 30.12.2011), zoals gewijzigd bij B.S. 29.12.2016, art. 59, 60; (opdecimen);
Art. 6 Programmawet II van 27.12.2006;
W.01.08.1985, art. 28, 29, gew. art. 1 K.B. 31.10.2005 (25 euro);
Wet van 29 juni 1964, art. 8§1; gew.W. 10.2.1994; (uitstel).

UITSpraak

DE RECHTBANK BESLIST OP TEGENSPRAAK

OP STRAFGEBIED

De rechtbank VERKLAART beklaagde SCHULDIG aan de feiten omschreven onder de hierboven vermelde tenlasteleggingen A en B;

TOEPASSING makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek;

De rechtbank VEROORDEELT beklaagde voor deze feiten samen tot een **GELDBOETE** van **VIJFHONDERD EURO**, verhoogd met 50 deciem (x 6) of **3.000,00 euro**;

ZEGT dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de tenlasteleggingen beklaagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 3 maanden;

De rechtbank verleent beklaagde **GEWOON UITSTEL van de tenuitvoerlegging van de HELFT van de opgelegde geldboete voor een periode van drie jaar**.

Wijst beklaagde er op dat het uitstel van rechtswege herroepen wordt ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf is gepleegd dat veroordeling tot een criminele straf of hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel ten gevolge heeft gehad.

Bijdrage - vergoeding - kosten

SPREEKT in hoofde van beklaagde de verplichting uit om EENMAAL een bedrag van 25,00 euro, met 70 deciem verhoogd, **200,00 euro** bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;

Legt beklaagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **51,20 euro** overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij KB van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012).

VEROORDEELT beklaagde tot de gerechtskosten, tot op heden begroot op de som van **27,79 euro**.

OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank houdt de beslissing over de burgerlijke belangen aan.

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

9

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van
TWEEËNTWINTIG JANUARI TWEDUIZEND ACHTTIEN

Aanwezig:

V. Roelants, rechter, voorzitter van de D13M kamer,
V. Kochuyt, substituut Procureur des Konings,
G. De Visscher, griffier,

G. DE VISSCHER

V. ROELANTS